

برهم مزن مژه

در سرخوشی دور
مبین خواب، در خواب ناب،

برهم مزن مژه

رقص انگشت و قلم نگر

سیاه خطی بر سپید

سرخ احساسی ست سخت.

برهم مزن مژه

نقش گردون بین

درخشش امید بر پهنه زمین

نیست گمانی در این

زیستن در بودن.

زیست شبم بر پیشانی گل

مبین دور ز حقیقت

مپندار بوزینه، نی ایم هنوز

در تماس چشم و رایانه

بزرگ کنش تو

پیکار توست در این میان.

رحمان سؤفی

اوت ۲۰۰۶ - سوند